

af Arbejderboliger m. m. paa Landet, Afsnit B og C, fastsatte Regler om *Udleje af Huse og Arbejderboliger* paa Landet og om *Tjenestehuse*, idet man har fundet det hensigtsmæssigt at samle de gældende Regler om Brug af Huse paa Landet i en enkelt Lov. Ved Overførelsen til den nye Lov er der kun foretaget enkelte formelle Ændringer i de nævnte Bestemmelser, bortset fra at Gyldighedstiden, der tidligere var begrænset til 31. Marts 1943, er blevet forlænget uden Tidsbegrænsning.

Som Lovforslaget oprindeligt var affattet, omfattede dets Afsnit A 19 Paragraffer, idet man heri havde optaget hele den forannævnte Lovbekendtgørelse af 12. April 1935 med enkelte Ændringer, af hvilke dog ingen var af dybtgaaende Karakter. Bl. a. foresloges de Diæter og Rejsegodtgørelser, som ydes i Henhold til Loven, sat op.

Under Sagens Behandling i et Landstingsudvalg opstod der imidlertid Tvivl om Fortolkningen af § 2, 1. Stykke, der omhandlede, hvilke Brug der skulde omfattes af Loven, samt om hvad der skulde forstaas ved Udtrykket »maa gives i Brug«.

Da fornøden Klarhed paa dette Punkt ikke kunde naas, inden Udvalget af Hensyn til Rigsdagsvalgene maatte slutte sit Arbejde, erklærede Ministeren sig villig til snarest at nedsette et Udvalg, der skulde have til Opgave at fremkomme med en Indstilling til Landbrugsministeren herom, hvorefter Ministeren vilde optage Sagen til ny Overvejelse. Da man imidlertid ifølge den afgivne Betænkning i Udvalget var enig om, at der bør opretholdes en Lovgivning til Beskyttelse for Brugerne af de nævnte Huse, stillede Landbrugsministeren med Tilslutning fra hele Udvalget Ændringsforslag om at erstatte §§ 1—19 med en enkelte Paragraf af det omtalte Indhold. Det skal tilføjes, at denne Paragrafs Bestemmelser om Sondring mellem Leje- og Forpagningsforhold, efter som de er indgaaet før eller efter 1. April 1927, samt om Optagelse af den nævnte Fortegnelse ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag.

Der blev i Landstinget ogsaa rejst Indvending mod andre af Lovforslagets Bestemmelser end de nævnte. *Korsgaard* (K. F.) fandt det saaledes urimeligt, at Brugeren af et Hus, med Hensyn til hvilket Ejeren ingen Opsigelsesret har, skal kunne flytte med et Aars Varsel, og at Brugeren ved Fraflytningen har Krav paa Betaling for Forbedringer, naar han ikke skal yde Erstatning i Tilfælde af, at han har forringet Bruget. Disse Bestemmelser, som i Forvejen var gældende, blev ikke ændret, men den rejste Kritik var medvir-